

SRE • WED, 17. 8. 16, Kostanjevica na Krki
Nekdanji cistercijanski samostan

Former Cistercian Monastery

QUADRIGA CONSORT (AT)

Pesmi in napevi Otokov

Songs & Tunes From The Isles

19:30 predtakt * festival upbeat

20:30 koncert * concert

Festival bus iz * from Ljubljana
Lagodna predprodaja * Tickets presale

KOSTANJEVICA NA KRKI

Prva oznaka Kostanjevice kot mesta leta 1252 kaže, da je že trg pred tem datumom imel pomembne upravne funkcije. Novci iz desetletja pred tem pa so zgovorna priča gospodarskih ambicij Spanheimov, da bi obvladali trgovino na panonskem območju. Najstarejši zapis kostanjeviškega mestnega prava je bil sporočen leta 1307. V drugi polovici 18. stoletja se mesto ni moglo prav dvigniti iz gospodarskih težav, saj so ga v stoletjih pred tem kar štirikrat požgali Turki, večkrat spontani požari, redno so jo prizadevale poplave pa tudi nalezljive bolezni ji niso prizanašale. Kljub nazadovanju pa je cesarica Marija Terezija potrdila njene mestne pravice in se posebej zavzela za to, da Kostanjevica ostane mesto in kot takšna upravno središče. Ta vloga Kostanjevice se je močno okrepila z razpustitvijo bližnjega cistercijanskega samostana 1786. Samostanska stavba je namreč postala sedež Gozdne uprave in sodišča, šoli pa je bila dodeljena polovica ministerialnega dvorca na otoku.

Bernard Spanheimski je leta 1234 v neposredni bližini Kostanjevice, ob izviru Obrha, ustanovil cistercijanski samostan, s katerim naj bi še utrdil svojo gospodarsko moč in zagotovil družini prostor za zadnji počitek. Samostanu je podaril obsežne posesti, zato se je uvrščal med najbogatejše zemljiške posesti na tedanjem Kranjskem. Hkrati je predstavljal središče religioznega, prosvetnega, trgovskega in gospodarskega življenja. V samostanu je v določenem obdobju bivalo največ 86 menihov in laikov. Prvotno zgodnjegotsko zasnovani samostan so v času renesanse in baroka prenavljali in dograjevali. V 1. pol. 18. st. so bili zgrajeni baročna kulisa in obrambna stolpiča s poslikavo Frana Jelovška, dokončano je bilo eno izmed največjih arkadnih dvorišč v Evropi. Leta 1786 je cesar Jožef II. samostan razpustil. Premoženje je bilo preneseno v kranjski verski fond, cerkveno oprema razprodana na dražbi, cerkev pa je bila desakralizirana. Samostan je postal sedež gozdne uprave in notariata, v njem se je naselilo večje število stanovalcev. Po 2. svetovni vojni so v stavbnem kompleksu s svojimi obrati gostovali: Agrokombinat, Labod in Iskra. Leta 1974 se je v prostore naselila Galerija Božidar Jakac.

